

טבעיים ואקלימיים מיוחדים במינם. הרשימה מציינת את המגמה הנוכחית של ממשלת דרום-אפריקה לפתח את כוחות ההגנה שלה עד כדי רמה דלקמן:

- (1) 8 דיביזיות של כוח האוּרתיים הפעילי, כ־67,000 איש.
- (2) 8 בריגדות מיוחדות של אגודת הקלעים ההגנתית, כ־10,000 איש.
- (3) 8 כוחות־שרה של אגודת הקלעים ההגנתית כ־60,000 איש.

על כוחות אלה, המכסימום להגנה נורמלית לפי דבריו של מיניסטר ההגנה פירו — יתכן להוסיף עוד כ־150,000 אורחים המסוגלים לשאת רובה, עיי גיוס כל הזכרים בין 60—17. עיי כך היה קם גיוס למעלה מרבע מליון איש, כלומר למעלה מ־12% של האוכלוסיה הלבנה. לדעת בר־סמכא אחד אחוז זה הנו גבול הכוח הצבאי הניתן להיממש. פיתוח מקורות האספקה המקומיים וליבון דרכי פעולה ספציפיים עבור מלחמה בשדות השיחים בנבילות הארץ הנן כיום בעיותיה העיקריות של ההגנה הדרום־אפריקאית.

היצאתו של דיר שטראוס Dr. E. B. Strauss, על ההשפעה הפסיכולוגית של הפצצה אווירית, והשיחה שבאה לאחריה, בהשתתפות מרשל כוח האוּר המלכותי לורד טרנשרד (יוֹר), ראיות לניתוח במאמר מיוחד העוסק בהשפעת ההתקפה האווירית על רוחו של היישוב האורתי. נשוב לענין זה במסגרת המדור של A. R. P. בחוברותינו הבאות. — היצאתו של קפטן האוויריה קַפֶּל, Group-Captain A. J. Capel, D. S. O., D. F. C. כוללת בחובה את הרעה כי השימוש באווירי הפצצה במקום ארטי־לְרִיה שהיה נהוג בספרד לא יתמיד במלחמות הבאות אשר בהן הכוח הארטי־לְרִיה של המתקיף יהיה יותר גדול, וכן יהיה כוח ההתנגדות האנטי־אווירית של הנתקף יחסו של המרצה לאפשרויות הפעולה של

„הזורנל של מכון השרותים המלכותי המאוחד“, לונדון מאי 1939 מס. 534. חוברת מאי של הרבעון בעל המסורת (עומד בשנת 84 להופעתו), המשרת את החברה המשותפת לכל שירותי ההגנה של בריטניה (הצי, הצבא, האוויריה), מכילה בפתיחתה הרצאה רבת־ענין של הנרל אֵיֶמֶי, Maj.-Gen. H. L. Ismay C. B. על סדריו ועבודתו של ועד ההגנה האי־פריאלי, האורגן העליון לתיאום ההגנה במסגרת הקיסרות.

הנרל איזמי, אשר בא בשנה העברה במקומו של מזכיר הועד הקודם, סיר מורים הקָי המפורסם, תיאר בפני שומעיו את ההתפתחות ההיסטורית של הועד, את הרכבו ואת תפקידיו הנוכחיים. מוסד מיוחד במינו זה, מורכב מבחינה קונסטיטוציונית מאיש אחד, והוא — ראש הממשלה של בריטניה. הפרמיר רשאי לצרף אליו לכל צורך איש או אנשים נוספים. המוסד התפתח למעשה לאורגניזם מורכב וענף, עבודתו הרב־גונית מרוכזת בחמש „קבוצות“: הראשונה הנה הקבוצה לאסטרטגיה ותיכונן, המכילה גם את ועדת המשנה של ראשי המטות אשר לשלשת השרותים, הקבוצות האחרות הן: לֶאֶרְנֶן למלחמה, לֶכּוּחַ האנשים, לאספקה ולֶשׁוֹנֶת, נקל לשער שתפקידה של המזכירות המשרתת את כל אלה איננו פשוט. עצם הנושא ראוי להרצאה הרבה יותר מפורטת מנו האפשרית כאן, יצוין רק כי בעבודתה של הקבוצה לֶכּוּחַ האנשים חלות כעת תמורות יסודיות, בקשר עם הכנסתה של חובת השירות בבריטניה הגדולה. ענין רב ישנו ברשימות הקצרות על מהלך הודיינותן של קנדה ודרום־אפריקה. זו האחרונה, הכתובה בידי דונלד קאווי Donald Cowie, מציינת קיים טיפוסיים לפרובלימטיקה ההגנתית של ארץ בעלת יישוב לבן מוגבל הנוכח בשטחים פריאיים או פריאיים למחצה בעלי תנאים טופוגרפיים,

הבטליונים הפְּרֻשִׁים (סוככי-נפילה) – לפי הדוגמא הרוסית והגרמנית) הנו סקפטי. הוא מודה באפשרות של פעולות הריסה נרחבות על ידיהם, אם יצוידו בכמויות גדולות של חמרי נפץ, אך אינו מאמין כי הופעתם מעבר לחזית האויב תוכל להתפתח עד כדי אופרציה צבאית קבועה ועצמאית, היות ואין להוריד בסוככי-נפילה טנקים קלים או תותחים. תשומת-לב מיוחדת מוקדשת לפעולת הנישוס של אוירונים: תונית ופוטוגרפית. המרצה מצוין כי ההתקפה המנמיכה-טום נעשתה היום לתפקידו לא רק של אוירון הקרב בלבד, אלא גם של המפציץ. ביחס לסוג האוירונים, שנועד לשמש מפציץ ואוירון הובלה כאחת, מביע המחבר את הדעה, כי עיקר תועלתם תהיה במלחמה קטנה, אשר בה אינם עלולים להפגש באוירוני הקרב המהירים של האויב, וסגולתם להעביר אנשים וחמרים במהירות מעבר לשטחים ללא-דרך תהיה חשובה ביותר.

לויטנט קולונל ארמסטרונג Lieut. Col. A. G. Armstrong, p.s.c. מתאר את הצויד החדש של הצבא הבריטי, בהדגישו ביחוד את מכונת היריה קָרָן והמכונת המשוריינת עכורה, את הרובה האנטי-טנקי, והסוגים החדשים (הבכרים יותר) של ארטילריה השרה. כן עומד הוא על הטיפוסים השונים (6 במספר) של תותחים אנטי-מטוסיים. – הגנרל בֵּיית Maj.-Gen. J. H. Beith, C. B. E., M. C. סופר ידוע אשר נתמנה לא מומן למנהל התעמולה של מיניסטרוני המלחמה כותב על תירגול ומשמעת. מאמרו זה הנו בעצם הקדמה לספר-ההדרכה החדש לתירגול הצבא, העומד להופיע בקרוב. בששה סעיפים מבסס המאמר את הצורך המעשי בתירגול ובלמודו. בין יתר המאמרים של החוברת תצוין הרצאתו של המפקד-הימי בְּקוֹרְדֶשֶׁ Lieut. Comm. R. C. M. Duckworth על הבלוקדה במלחמה הגדולה; נשקה העיקרי של בריטניה נגד אויביה הקונטיננטליים במשך מאות השנים האחרונות. מענין התפקיד

האקטיבי אשר אנו הנוסעים המהירות, שצוידו בתור אניות-מירוץ-עוזרות, מלאו בבלוקדה על נרמיה. רשימה אחרת באותה החוברת של פ. ס. בּוֹאָן Frank C. Bowen על מקורותיה של אנית-המירוץ המסחרית המונית משלימה מבחינה ידועה את ההרצאה הנ"ל.

בתוך רשימות השירותים שבחוברת כלולה (במדור הצי) מכלא השואתית מענינת, המראה את הכוח הימי של המעצמות הגדולות בסוף החורף האחרון.

„השקפת האינפנטריה“, מופיעה ע"י מיניסטרוני המלחמה הצרפתי. יוני 1939 (שנה 48 להופעה).

מהתוכן יש לציין: המרשל נופר בחיל-הרגלים ע"י הקולונל X; „הכשרת הקדרים של חיל הרגלים ושל מרכבות הקרב ע"י פ. י. – זהו מכונת משוריינת בקרב ע"י הקפיטן ליהו; „הכשרת קלעים לפי התקון החדש של חיל הרגלים הצרפתי ע"י הקפיטן ד. לִינְיִים; החוק על אירגון האומה לזמן מלחמה ע"י הקפיטן לֵהֵד בִּינְקָא; שני מאמרים היסטוריים על פעולות של דיכוי צרפתיות; השקפות הספרות והעתונות.

ענין רב ישנו בחומר היבש כאילו, אשר במאמר על אירגון האומה לזמן מלחמה. שם המאמר עצמו מביע מושג אשר נוצר וטופח לראשונה בצרפת, בעיקר כפרי נסיונה המר של המלחמה הגדולה. הנטיה לארגון מבסימלי של כוחות האומה כבר בימי שלום, תובן. באם נזכור, שעל אף המובדי ליוציה החלקה של הצבא הצרפתי בפרוץ המלחמה, היתה המוביליוציה והתכניתיות המסקית בשפל המדרגה. כך, במקום 14.000 הפְּנִים המשוטרים לשימוש יומי, נדרשו למעשה 300.000; במקום 24.000 טון של חמרי-נפץ ליום – נדרשו 400.000; במקום שלושת אלפים יחידות של נשק אבזומטי (מכונות-יריה למיניהן) – נדרשו 300.000; במקום 2000 טליונים – 1350.000 (מצוטט לפי הרצאתו של גנרל בְּהֶרְקֵה)

בנובמבר 1937 בביה"ם הצבאי הגבוה). נסיון זה, יחד עם הרגשת מעוטה המספרי של האומה הצרפתית הביא לנוסחתה של ועדת החקירה להגנה הלאומית ב־1922, הקובעת 8 עיקרים: (1) המלחמה הנה טושלית (כל־מקיפה); היא מתנהלת ע"י כל האומה. (2) כל אזרח יכול וצריך לסייע בהגנה הלאומית. (3) אין המלחמה צריכה לשמש בשביל אף אחד מקור של רוחים.

אופיה המקיף של המלחמה, הִיקָפָה לענין לאומי כללי, ולא רק של הצבא בלבד, חייב עיקרי רביעי, ביחסי הממשלה והמפקדה: ההנהגה הכללית של המלחמה היא בידי הממשלה.

ברלנו על ההתפתחות ההיסטורית של מושג ארגון האומה לצרכי מלחמה, נציין את קווי־היסוד של החוק. (נוסח בעיקרו ב־1928 וב־1935, פורסם ביולי 1938), פרקיו הנם המישה: הראשון מוקדש לעיקרים כלליים; הוא דן ביסודות כלליים של שיטת המוביליזציה הצרפתית. זו הנה, אנב, הרבה פחות נמישה מהגרמנית ומאפשרת, כל עוד אין מכרזים על המעשה המרכב והדמונסטריבי של ניום כללי, רק את הגברת הצבא הקבוע ע"י תוספת שלושת הנילים הראשונים של הרורביסטום. כמו כן דן פרק זה על חלוקת האחריות: ראש הממשלה מנצח על התיאום של שלושת כוחות ההגנה, ולימינו — ראש המטה הכללי של ההגנה הלאומית. האחרון הוא המפקד העליון למעשה (אם כי אין זה נתבע ע"י החוק) של כוחות הקרב של האומה.

הפרק השני מוקדש לשימוש באנשים ובאמצעים חמריים. במרכז הפרק הזה עומד הסעיף: — כל צרפתי זכר, החל מבן 18, יכול להיות מגויס. ניסוח זה בא במקום הקודם, אשר כלל בעצם גם נשים וילדים. ההכללה היא עררה חששות לינללים חמורים, בהיות הנשים והילדים מוצאים ע"י כך מכלל זכויות הבטחון, אשר משפט העמים

נהג להעניקם עד כה. לפי הניסוח החדש, אפילו צרפתי העלול להתניים, אבל טרם גויס, איננו בנדר. לוחם ולו כל הזכויות של בלתי־לוחם. אולם, מאידך, היות והגיוס יכול להיות אינדיבידואלי או קבוצי, הרי במקרה השני גם הנשים והילדים אשר במסגרת מפעל מכזים ניתנים לניום, באם יגויס המפעל כולו. בשעת עיבוד החוק נשמעו דרישות תקיפות למנוע בעד אי־שיוון סוציאלי ונפשי ע"י כך ששכרם המכסימלי של עובדי העורך יעמוד ביחס מכזים לשכר עובדי החות, או ע"י מניעת כל תוספות שהן. למעשה שומר החוק על השכר של פני הגיוס האינדוסטריאלי, ואפילו מאפשר פרס־ייצור. הנימוק הוא החשש בפני קפיאת הייצור. מענינת היא האפשרות החדשה של ניוסים לא לפי־הנילים, אלא לפי מקצועות מכזימים (הרשימה כוללת כ־30 מקצועות), דבר המבליט את המגמות התכניות שבמלחמה החדשה. השימוש הראשון בסעיף זה נעשה בגיוס החלקי של סתיו 1938.

הפרק השלישי דן בהנהגה הבללית של המלחמה ויחסי ממשלה ומפקדה. הרביעי מוקדש לכלכלת ימי המלחמה. לפיו ירוכזו תובלת ואספקת המוצרים הנדרשים לשירותי המדינה השונים, וכן הפעולה המסחרית לצרכי הצבא תחת שרביטו של מיניסטר מיוחד. לעומת זה, תשארגנה הפעולות הכספיות בכסכותו של מיניסטר הכספים. הספקת המצרכים המונמרים ההכרחיים לצרכיה של הארץ נמסרה למיניסטר המסחר והתעשייה. חשוב לציין כי החקירות המדעיות תמסרנה לרשותו של מיניסטר או סגן מזכיר־מדינה מיוחד. כזה מודים בערך הדינמי של כלכלת־חירום. במהלך העיבוד של החוק ויתרו על ההצעה לקיים כבר בימי שלום מיניסטר לאספקה צבאית. ברנע הגיוס יוקם, שירות אינפורמציה כללי, בתור מכשיר בין־מיניסטריוני לפיקוח ופרופגאנדה תחת כסכותו של ראש הממשלה.

הפרק החמישי דן בשונותי קובע

קיום לארגון חיבורי היבשה, המים והאוויר כשביל סיפוק צרכי מנגנון ההגנה והן כשביל צרכיו של הישוב האזרחי. המאמר מסתיים בכמה הערות כלליות, השואות עם אומות אחרות, ומוהיר בפני ההסתפקות כמה שהושג כבר בארגון כוחות האומה. בין המאמרים האחרים שבתוכבת תצויינה המסקנות המעשיות במאמרו של קפיטן ליהו ביחס לנושא חדש - והוא מרכבות-הקרב כשעת פעולתן.

*

בירחון חיל הפרשים הגרמנים מ' ביולי 1930 נתפרסם תרגום מאמרו של קצין אמריקאי, קולונל לויטננט ש'ין מחוך ז'ורנל חיל הפרשים המופיע בווישינגטון. המאמר דן בנסיון פשלתו של קורפוס-הפרשים הצרפתי שפעל תחת פיקודו של הגנרל קונו בקרבות שקדמו למערכת מ'רנה המפורסמת ולווק (ספטמבר 1914).

ההנחה העיקרית של מאמר זה היא, שפיקוד הפרשים באופרציות אלו לא היתה בו התאמה לצרכי המצב ולא הבנה לסגולותיו האמיתיות של חיל הפרשים לשם ניצול יכולתו המיוחדת. ענינו של המאמר הוא בעיקר בנשיתו ליחס לחיל הפרשים יכולת פעולה ותפקיד רבי-ערך גם בתנאי המלחמה המודרנית. כידוע, שונה דעה זו מהמסקנות שהגיעו אליהן רוב הוגי המחשבה הצבאית בסכמם את נסיון מלחמת 1914-1918. ברם, גדול ההבדל בתנאי מלחמת התנועה של 1914, (זו שקדמה להתהוות קוי חיות רצופים ובלתי נעים כמעט), לבין מסיבותיה ונתונייה של כל מלחמת תנועה, האפשרית כיום ובעתיד הקרוב, אשר בה עלול

החלק הממונע של הצבא למלא תפקיד חשוב ובולט כל כך. מכל מקום: השימוש האסטרטגי בחיל הפרשים, כריכוזיו הגדולים, נעשה פרובלמטי מאד נוכח האשיות היחסית של תנועתו למרחקים גדולים, בהשוואה עם יחידות ממוכנות או ממונעות, (להבדיל מהשימוש הסקטי ביחידות קטנות יותר בתנאים מקומיים מסוימים).

*

בתוכבת אפריל 1930 של רבעון הצבאי האנגלי (שנת 38 להופעתו) נדפס, בין מאמרים אחרים, גם מאמרו של הבריגדיר-גנרל בואמן, על רשמיו מהפעולות באיי. הבריגדיר בואמן אשר היה מפקדה של הבריגדה ה'16 בחיפה מכתיר את רשימתו, בסגנון המהול בהלצה: "מין מלחמה... מי שמחפש כאן תאור שיטתי של פעולות צבאיות יתאכזב במהרה. אבל הרצאת הדברים, בדרך של שיחת ידירים על מקרים ידועים, לעתים לא משוללי ענין, אשר נודמו לו לטופר, עלולה לכפר על החסרון של היסוד המחקרי. אנב, הגנרל בואמן איננו יכול להיות חסוד, בדרך כלל, על איינטיה למחקר רציני שיטתי: רק לפני זמן קצר הופיע ספרו, סקירה קצרה על הטקטיקה החדושה; אלא שברשימה זו נטה יותר להבליט את הצד האכסוטי והציורי של מלחמה קטנה באיי, על הערוב המשונה של חיי שלום וחיי קרב אשר שרר בה בעיקר ב'1936.

כמה מההערות הצדדיות של הכותב מנלות בחינות מענינות מהתרשמותו של איש צבא אנגלי מסדרים, תנאים ואנשים בארץ הזאת.

□

י

]

ן

י

צ

אשר העבודה בו מתנהלת בסמפו של כמעט 2 ק"מ מוגמרים ליום, יושלם בקרוב. רוחבו (6 מטרים) יאפשר תנועת מכוניות תקינה בין הארץ למצרים בשני הכיוונים, דבר בעל

דרך בסיני. חיבוריה של ארץ ישראל עם מצרים עומדים בפני שיפור יסודי לרגל סלילתו המזורזת של הכביש ישמע'י אליה עונת-אל-חפיר (220 ק"מ). כביש זה,